Indenrigsministeren, Nr. 6 og 10, vedrørende Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, samt Nr. 7 og 11, vedrørende Krigsministeren.

Ordforeren (Th. Nielsen): Jeg skal først omtale alle de Indstillinger, der vedrøre den høitærede Indenrigsminister. Den første, nemlig den under Nr. 1, angaar et Andragende fra Bestyrelsen for Ulfshale Fællesskovs Digelag paa Møen, og af Betænkningen Nr. 66 fremgaar det, at man ved Stormfloden 1872 fik et Dige ødelagt paa den nævnte Strækning. Man har opført et nyt, større Dige med en betydelig Bekostning i Forhold til de Lodseiere, som kunne deltage deri. Diget har kostet 25,000 Kr., og det ses nu, at det beskyttede Areal af Hartkorn har en aarlig Byrde af 300 Kr. pr. Tønde. Forsaavidt det er rigtigt, hvad Udvalget naturligvis ikke kan have nogen bestemt Mening om, da forekommer det Udvalget, at det er for stor en Byrde for det paagjældende Hartkorn. (Monrad: Er det pr. Tønde Hartkorn?) .... Ja, pr. Tønde Hartkorn; det staar i Andragendet. Jeg har efterset det gjentagne Gange, da det forekom mig urimeligt, at der er en saa stor Byrde pr. Tønde Hartkorn. (Monrad: Aarlig?) ... Ja, aarlig; det staar udtrykkelig i Andragendet. Udvalget har derfor ingen Betænkelighed havt ved at foreslaa Andragendet henvist til den høitærede Indenrigsministers Overveielse og Undersøgelse, hvorvidt det forholder sig rigtigt, og forsaavidt dette skulde bekræfte sig, er man selvfølgelig ogsaa villig til at komme dette Digelag tilhjælp. — Jeg kommer derefter til Indstillingen under Nr. 2, som angaar en Havn paa Østsiden af Samsø, nemlig Ballen Havn. Det oplyses i Betænkningen Nr. 76, at denne Havn har i tidligere Tid, nemlig fra 1839—45, havt en ikke ringe Betydning som Fiskerihavn. Der oplyses tillige, hvorfor denne Betydning er ophørt, nemlig derved, at den Udførsel af Sild, man derfra har havt til Vestindien, ophørte paa Grund af, at Negrene, da de bleve frigivne, ikke længere vilde have mere eller mindre beskadigede Sild, hvad man forøvrigt ikke kunde fortænke Negrene i. Betydningen af Havnen ophørte derfor, men efter den hele Udvikling med Dampskibe har Havnen nu atter faaet nogen Betydning, og denne synes tiltagende. Fiskeriet er paany i Opkomst i Omegnen af den paagjældende Havn, og Andragerne mene, at naar denne bliver forbedret, vil den paany faae Betydning ikke alene som Fiskerihavn, men ogsaa tildels som Udførselshavn og navnlig som Forbindelsesvei til Kjøbenhavn. Jeg skal samtidig hermed omtale Indstillingen under Nr. 9, vedrørende et Andragende om Understøttelse til Sælvig-Broen paa Samsø. Det er et Andragende, som allerede var fremme under den første Afdeling, men som nu foreslaas henvist. Grunden dertil er den, at den Forudsætning, fra hvilken Udvalget og Thinget gik ud under sin Behandling af første Afdeling, ikke har holdt Stik. Siden den Tid er der blevet bevilget Penge til et andet Havneanlæg, nemlig til Havneanlæget ved Koldby-Kaas paa Samsø. Bevillingen dertil blev given ved 3die Behandling af Finantsloven, som det ærede Thing vil erindre, og nu forekommer det Udvalget, at det vil være rigtigt, at man foreslaar baade Havneanlæget ved Ballen og det ved Sælvigbugten henviste til den høitærede Indenrigsministers Overveielse, idet det er temmelig klart, at Havnen ved Koldby-Kaas ganske vist vil faae sin store Betydning, særlig for Persontrafiken, men derimod, mener man, mindre som Udførselshavn. Navnlig antager man paa Øen, at Havnen ved Sælvig-Bugten vil faae Betydning som Udførselshavn for Produkter til Aarhus og fra Ballen rimeligvis til Kjøbenhavn, naturligvis for Produkter, mindre for Persontrafiken, for hvilken sidste Havnen ved Koldby-Kaas vil have sin store Betydning. Jeg har allerede ved Finantslovens 1ste Behandling udtalt, at det forekom mig meget rimeligt, at Staten kom denne Ø til Hjælp, ligesom den kommer andre Øer til Hjælp, navnlig den meget omtalte Ø Bornholm. Det forekommer mig billigt, at de forskjellige Dele af Landet, som alle ere Skatteydere, ogsaa faae, saa vidt gjørligt efter de forskjellige Forhold og Omstændigheder, der foreligge for de forskjellige Egne, en forholdsvis ligelig Adgang til at faae en jævn Understøttelse, saa at ikke enkelte Egne særlig begunstiges. Det forekommer mig derfor at være meget rimeligt, at Thinget vedtager disse Henvisninger. Hvad særlig angaar Indstillingerne under Nr. 9 og Nr. 2, der vedrøre den samsøske Havnesag, tvivler man ikke om, at den høitærede Indenrigsminister ogsaa vil tage disse Andragender under velvillig Overveielse. — Indstillingen under Nr. 3 vedrører et Andragende, som er foranlediget ved Kvæghistorien, nemlig ved Forbudet mod Indførelsen af svenske Kreaturer. Det høie Thing vil erindre, at der var en Tid, da man kunde indføre Kreaturer fra Sverrig til et vist Punkt her i Landet og slagte dem der. Ansøgeren, nemlig Grosserer Adam Petersen, siger, at det er hans Grund, paa hvilken denne Slagtning skulde have været udført. Han